

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Cdo/114/2016
Identifikačné číslo spisu: 1111244500
Dátum vydania rozhodnutia: 23.06.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Lubor Šebo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1111244500.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky Z. Q., bytom R., zastúpenej Advokátskou kanceláriou FUTEJ & Partners, s.r.o., IČO: 35 955 341, so sídlom Radlinského 2, Bratislava, za ktorú koná konateľ a advokát JUDr. Daniel Futej, CSc., proti odporkyni Slovenskej republike, v mene ktorej koná Národná banka Slovenska, so sídlom Imricha Karvaša 1, Bratislava, o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 4 C 185/2011, o dovolaní navrhovateľky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. júna 2015 sp. zn. 8 Co 763/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odporkyni nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. júna 2015 sp. zn. 8 Co 763/2014, potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo 7. októbra 2014 č. k. 4 C 185/2011-120, ktorým bola navrhovateľke uložená povinnosť zaplatiť v lehote 10 dní súdny poplatok za odvolanie v sume 20 €. Odvolací súd dospel k záveru, že odvolaním navrhovateľky napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je vecne správne (§ 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“).

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie s odôvodnením, že postupom súdov jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v zmysle Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom od 1. januára 2015 ide o ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), lebo jej v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. bola uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok, ktorú povinnosť nemala; predmetné konanie bolo totiž vecne oslobodené od súdnych poplatkov (§ 18ca v spojení s § 4 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. v znení pred 1. októbrom 2012).

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas navrhovateľka zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V danom prípade je dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým potvrdil uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo 7. októbra 2014 č. k. 4 C 185/2011-120 ukladajúce navrhovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie vo výške 20 €.

Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Dovolanie navrhovateľky nesmeruje proti uzneseniu, ktoré je uvedené v týchto ustanoveniach; prípustnosť jej dovolania preto z § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. nevyplýva.

Vzhľadom na vyššie uvedené dovolanie navrhovateľky by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Toto ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Navrhovateľka procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O.s.p. netvrdila a vady tejto povahy ani nevyšli v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jej dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

Navrhovateľka tvrdí, že v konaní jej bola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.). Podľa dovolacieho súdu ale vytýka túto vadu konania súdom nižšieho stupňa neopodstatnene.

O odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. ide v prípade procesne nesprávneho postupu súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných oprávnení. Judikatúra najvyššieho súdu dospela k záveru, že o odňatie možnosti pred súdom konať ide tiež vtedy, ak súd zastaví konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, i keď pre taký postup neboli dané procesné predpoklady (viď R 50/1997). O tento prípad ale v preskúmvanej veci nejde; v danom prípade nebolo konanie zastavené. Napadnutým uznesením odvolacieho súdu bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa o vyrubení súdneho poplatku. Samotným vyrubením súdneho poplatku s a však účastníkovi neodníma žiadne procesné oprávnenie a nedochádza k odňatiu jeho možnosti pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.).

Pokiaľ navrhovateľka tvrdí, že so zreteľom na ňou opisované okolnosti jej bol vyrubený súdny poplatok v situácii, v ktorej jej nemal byť vyrubený, a konkretizuje, že súdy postupovali podľa položky č. 7a, podľa ktorej postupovať nemohli a pri tom nezohľadnili, že predmetné konanie je aj po 1. októbri 2012 vecne oslobodené od súdnych poplatkov, z rozhodujúceho - obsahového - hľadiska namieta, že napadnuté rozhodnutia súdov nižších stupňov spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia

najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 Cdo 20/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 ods. 1 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 239 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Vzhľadom na to, že v konaní o dovolaní proti uzneseniu o súdnom poplatku za odvolanie sa nepotvrdila existencia procesnej vady konania tvrdenej navrhovateľkou, nevyšli najavo ani iné vady uvedené v § 237 ods. 1 O.s.p. a prípustnosť podaného dovolania nevyplýva z ustanovenia § 239 O.s.p., najvyšší súd odmietol jej procesne neprípustné dovolanie podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.